

ναύαρχος

Τετάρτη, 2 Μαΐου 2012

5:09 πμ

Ο Ανώτατος Βαθμός στην ιεραρχία του Πολεμικού Ναυτικού.

Μον. Αμιράλιος

Ο Μέγας Δρουγγάριος των Πλωϊμων ήταν στο Βυζάντιο ο Αντιναύαρχος, ο Αρχηγός του Στόλου.

Υφιστάμενοί του ήταν οι **Ναύαρχοι** ή **Αμιράλιοι**. Ήταν οι προϊστάμενοι των Θεματικών Πλωϊμων.

προυξένει βαθυτάτην έντύπωσιν καὶ ἐπεβάλλετο πάνυ. Ἄρουόμενοι ἐν σχέσει ἀπὸ τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ πολεμ. ναυτικὸν παραθέτομεν ὧδε χάριν παραδείγματος τὰ ἰσχύσαντα περὶ τὴν ἀμφίεσιν καὶ τὰς ἐπιδεικτικὰς διατυπώσεις τοῦ Μεγάλου Δρουγγαρίου τῶν Πλοῦτων. Καὶ δὴ ἡ περιβολὴ τούτου ἀπετελεῖτο ἐκ χρυσοκοκκίνου σκιαδίου κλαπωτοῦ, σκαφανίκου χρυσοκοκκίνου καὶ συρματείνου, ὅπερ εἶχεν εἰκονικῶς ἔμπροσθεν μὲν ἰστάμενον ἰνοκοπητόν, ὀπισθεν δὲ καθήμενον ἐπὶ θρόνου τὸν Βασιλέα, καβαδίου βλαττίνου καὶ δικανικίου μετ' ἐγκοπτῶν κόμπων χρυσῶν καὶ κονδύλων ὡσαύτως ὁμοῦφῶν, κεκλωσμένων δὲ δι' ἀργυροῦ σχοινοπλοκίου· ἡ ἀξία πάλιν, ἣ τινι συνέπεσε σὺν τῷ χρόνῳ ἢ τοῦ ταυτισθέντος ἱεραρχικῶς καὶ κατὰ θεσμὸν συγχωνευθέντος πρὸς μοναδικὴν τινα τοῦ θαλασσίου φουσαίου ἀρχὴν σπουδαιοτάτου ἀξιώματος τοῦ Μεγάλου Δουκὸς—ἐπομένου ἀμέσως τῷ **Πρωτοβεστιαρίῳ** ἐν τῇ Αὐλικῇ ἐθιμοταξίᾳ ἅμα τῇ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐξειδανικεύσει διὰ τῶν περιστάσεων ἀπραγμάτων οἰκείων διορισμῶν κατὰ τὴν παρακμήν, θεωρομένου δ' ὅτι ἤσκει τὴν εὐθεῖαν διοίκησιν ἐπὶ πάντων τῶν ἀποδημούντων ἐκάστοτε μετὰ διπλώματος

ἀνεξαρτησίας ναυάρχων τοῦ Βυζαντίου (τῶν καλουμένων συλλήβδην **Ἀμυραλίων**) καὶ ἐξουσιάζοντος ὁμοίως τὰ ὅπουδῆποι' ἀπεσπασμένα καράβια εἰδικῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ ὑποτελοῦντος **Πρωτοκόμητος**—παρεῖχε τὸ προπόρευεσθαι φλάμουλον ἐκ στήλης ἐφίππου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ὁμοιώματος, ὡσάκις ὁ τετιμημένος ἐξήρχετο ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐπισήμως. Οἱ σιναντώμενοι δὲ τότε' ἐκ τῶν στρατιωτικῶν καὶ λαϊκῶν προσεκύουν, ἐν ᾧ καὶ ἀφ' ἐκάστου τῶν παρωρμισμένων τυχὸν κατὰ τὸ παράλιον κατέργων ἀπεδίδοντο αἱ προσήκουσαι τιμαὶ δι' εὐλαβοῦς τοῦ ἐπιβαίνοντος πλήθους χαιρετισμοῦ.

9290.356-357 [393-394]

Από το Ιταλικό **ammiraglio** prov. amiralhs, amirants; amirats; Αρχ Γαλ . amirail, amiral, amirant, amire, Συγχρονο amiral; Ισπανικό. almirage, almirag, almirante; Πορογαλλικό , amiran, almirante; Από το βαρβαρο λατινικό. admiralus, almiragius, amirarius και amirus. — Από το Αραβικό αρθρο AL και AMIR = EMIR κύριος, Διοικητής, Αρχηγός (πβλ. Ο **Εμίρης** του Κουβέιτ) .

Αγγλικά Admiral

admiral c.1200, "Saracen commander," from O.Fr. amirail (12c.) "Saracen military commander;

any military commander," probably ultimately from Arabic title amir-ar-rahl "chief of the transport," officer in the Mediterranean fleet, from amir "leader;" influenced by L. ad-mirabilis (see admire). Italian form **almiraglio**, Sp. **almirante** are from confusion with Arabic words in al-. Meaning "highest-ranking naval officer" is from early 15c. As a type of butterfly, from 1720, possibly a corruption of admirable.

Η κατάληξη -άλιος Δεν προέρχεται από το Ελληνικό ΑΛΙΟΣ δηλ. θαλάσσιος (πβλ. ενάλιος, παράλιος).

Στα Ακριτικά ποιήματα ο Διγενής πολεμάει συχνά κάποιον **αμηρά** που ασφαλώς δεν ήταν Ναυάρχος. Και οι χερσαίοι αρχηγοί των Αράβων ονομαζόνταν **Αμηράδες** όπως και σήμερα εμιρήδες. (Θηλ. εμηρися
[Κάποια εμηρися, κάποια κυρά μεγάλη
αραθύμησε και στο γιαλό να πλύνει
με τις δούλες της και με τις σκλάβες ούλες.](#)
)

Ο Κριαράς αναφέρει και την γραφή του αμηρά ως ο **αμεράς**. (παρετυμολογία ή επηρεασμός από το μέρος).

- 1) Άρχοντας, στρατηγός, διοικητής (τίτλος στρατιωτικός και πολιτικός):
(Διγ. Gr. 1), (Καναν. 61).
- 2) (Ως θωπευτική προσφών.) άρχοντά μου, αφέντη μου:
(Φορτούν. Α΄ 266).

[<αραβ. ʿamīr. Η λ. τον 7. αι. και σήμ. ιδιωμ. βλ. και LBG (-μη-)]

Διακριτικά Ναυάρχου ΠΝ

Υποναύαρχος με την Πρώτη Χειμερινή Στολή Τελετών (μετά ξίφους και παρασήμων).

[ΠΗΓΗ](#)